

Zprávy / Chronicle

Jubileum Danuše Bělohlávkové (*21. července 1926 Plzni)

Naděžda Morávková

V letošním roce kulturní Plzeň oslavila spolu s jubilantkou paní profesorkou Danuší Bělohlávkovou, významnou pedagožkou, didaktičkou a společensko-kulturní osobností města Plzně, její kulaté životní jubileum. Pořad *Paní profesorce s láskou...*, který uspořádala Západočeská galerie, plzeňské Divadlo J. K. Tyla a Francouzská aliance v Plzni dne 15. července 2016 v Masných krámech v Plzni, byl důstojným oceněním celoživotních zásluh Danuše Bělohlávkové. Mezi desítkami gratulantů nechyběli kromě žáků a přátel také oficiální představitelé Plzeňského kraje a Magistrátu města Plzně v čele s primátorem Martinem Zrzaveckým, dále bývalý plzeňský biskup Msgr. František Ratkovský, ředitel plzeňského divadla Martin Otava či senátorka doc. MUDr. Milada Emmerová, CSc.

Také Středisko orální historie SOHI při katedře historie Fakulty pedagogické Západočeské univerzity v Plzni se připojuje k řadě gratulantů a chce tímto jubilejním článkem srdečně poděkovat paní profesorce, coby významné respondentce a významné spolupracovnici střediska, díky níž středisko SOHI získalo kontakty na mnohé cenné pamětníky a jejich vzpomínky. Přejeme paní profesorce mnoho zdraví a její typické životní energie, stejně jako hodně pedagogických úspěchů a radosti ze života.

Danuše Bělohlávková, rozená Vodáková, se narodila 21. července 1926 v Plzni. Její otec byl úředníkem ve Škodových závodech. Rod pochází z Kornaticka, kde předci hospodařili na statcích a provozovali mlýny. Studia nadané dívky na dívčím reálném gymnáziu v Plzni ve Veleslavínově ulici přerušilo roku 1944 uzavření

maturitních ročníků a totální nasazení. Danuše Bělohávková tak téměř rok pracovala v elektrických podnicích města Plzně jako tramvajová průvodčí. Po osvobození v létě roku 1945 dokončila gymnaziální studia a na podzim 1945 se zapsala na Filozofickou fakultu Karlovy univerzity v Praze. Studovala historii a francouzštinu, učitelské zaměření. Jejími učiteli byli přední představitelé druhé generace gollovské školy, profesori Stloukal, Kalista, Odložilík, Chaloupecký, Vojtíšek, spolužáky pak neméně významné osobnosti poválečné akademické garnitury – Josef Macek, Josef Janáček, František Graus a mnozí další. Zde se také seznámila se svým budoucím manželem, rovněž historikem a významným archivářem, působícím pak v čele Archivu města Plzně, PhDr. Miloslavem Bělohávkem. Při studiu pracovala Danuše Bělohávková v Archivu hlavního města Prahy. Po ukončení studií v roce 1950 nastoupila nejprve do základního školství ve Všerubech a v Plzni na Husově náměstí, její učitelská kariéra je však ponejvíce spojena s plzeňskou strojní průmyslovkou a plzeňským Masarykovým gymnáziem, tehdy gymnáziem v ulici Pionýrů. Zde byla jednou z realizátorek významného didaktického experimentu v celonárodním rozsahu, organizovaného Výzkumným ústavem pedagogickým, totiž zavádění rozšířené jazykové výuky a výuky předmětů v cizích jazycích. Jejíma rukama prošly desetitisíce vděčných studentů, z nichž mnozí díky profesorce Bělohávkové získali neocenitelné základy jak pro život, tak pro kariéru a dnes zastávají významné pozice nejen v českém státě. Další řada vděčných studentů pochází z její privátní výuky francouzského jazyka, kterou provozuje s neuvěřitelným entuziasmem a erudicí nepřetržitě od roku 1981, kdy odešla do důchodu. I zde mezi jejími žáky nacházíme významné osobnosti, které cenní nejen skvělé pedagogické a lingvistické schopnosti Danuše Bělohávkové, ale i dar šířit moudrost, křesťanskou lidskost, zájem o společnost a dění kolem. Danuše Bělohávková spolupracuje též dlouhodobě s Pedagogickou fakultou v Plzni, plzeňským biskupstvím, byla členkou Vědeckotechnické společnosti a od roku 1989 úzce spolupracuje s velvyslanectvími Francie a Belgie. Jako první v republice obnovila Danuše Bělohávková působení francouzské Aliance, a to v Plzni. Stála u zrodu partnerství Plzně s francouzským městem Limoges a belgickým Liège, partnerství Klatov s městem Poligny a navázání kontaktu Plzeňského kraje s regionem Franche-Comté. Danuše Bělohávková dlouhodobě spolupracuje s Knihovnou města Plzně a Studijní vědeckou knihovnou v Plzni. Iniciovala vydávání bibliofilů v cizích jazycích. V devadesátých letech byla aktivní členkou několika komisí plzeňského magistrátu. V

MEMO 2016/1

roce 1993 získala Danuše Bělohlávková za zásluhy o výuku francouzského jazyka, spolupráci s Francií a šíření francouzské kultury vyznamenání francouzského státu, a to Rytíř Řádu akademických palem, v roce 2012 pak francouzský národní Řád za zásluhy, v hodnosti Důstojník. V roce 2008 pak obdržela pečeť města Plzně, roku 2011 byla uvedena do Dvorany slávy Plzeňského kraje a roku 2016, u příležitosti oslav jejích devadesátých narozenin, jí bylo udělen návrh na čestné občanství města Plzně.

Obr. 1: Danuše Bělohlávková. Foto: Naděžda Morávková. 25. 5. 2008.

